

# DEBRECZEN.

## POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

### A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

**Előfizetési árak:**  
**Helyben és postán küldve:**  
 Egy évre 10 ft — kr. 1/2, 1/4 évre 2 ft 50 kr.  
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „  
 Előfizetési pénz s minden közlemény:  
 Főpénz. Veesey-ház földszint  
 a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.  
**Előfizetheti helyben:**  
 Tegledi K. Lajos könyvkereskedésben s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok után.

**Hirdetési díj:**  
 Ötásbajos petisórért 5 kr.  
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerinti a legolcsóbb árért.  
 Bélyegdíj: minden bejtatásért külön 30 kr.  
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény öt-hasbajos sora 15 kr.  
 Nérv. vagy bérmentetlennel beküldött kéziratok nem vétnek tekintetbe. — Ugy-szintén kéziratok sem adának vissza.

### Debreczen, jul. 3.

IV.  
 A keleti kérdés szellőztetésének alkalmából kifejezték bátorokdunk adni azon véleményünknek, hogyha a bekövetkezendő fegyveres aktió, valami eszalfa békeforma machinatio egy időre be nem szünteti, vagy el nem napolja, az érdekelt európai hatalmak egyik vagy másik részén való tömörülését, szövetkezését fogjuk észlelni.  
 Epen most, midőn a két közvetlenül érdekelt ellenfél, szuronyt tűzve közelit egymáshoz, a viadal hevéttől ösztönöztetve, távol a harcokz terétől, a szinfalak mögött történnek a titkos alkudozások. Egyik oldalon John Bull igyekszik szövetségs társakat szerezni, török barátja birodalmának épségben tartása érdekében, másik oldalon a kan-csukák ura kacsinatgat mint egy kaczer lény, esabos hangjaival igyekezővén a fejn jelzett birodalom szétomlásához segédársakat ölelni keblére.  
 Hogy és miként magasanak aztán ki az alkudozások zürvarából a szövetségs társakká szegződött hatalmak a két részen? bár kevés különbséggel talán előre is jelezhető volna, mindazáltal ezen tárgy kiderítését a közeljövőre bízva, kísértük meg egy kissé seperi a magunk háza előtt.  
 A hercegovinai felkelés kezdetekor meglehetősen tisztában lévőnek czéjja a kormány figyelmét az esemény lát-szólag csekély, de valóságban igen is komoly voltára. Elhangoztattuk, hogyha mi rajtkun állana: déli határait Magyarországnak a lázongók közvetlen szomszéd-ságában, hadtanilag szigoruan meg-szállának, nem elnyomása szempont-jából a magyar szlávoknak, hanem hogy minden üzelen, melyet hazánkba át-csempészni fognak a szomszéd-ból, jó-kor-meg idejében, kevés lármával, vagy tán, epen anélkül eleje vétessék.  
 De mint a következés megmutatta, mi se történt, vagy legalább tudtukkal eredményes intézkedés sem a magyar, sem az osztrák kormány részéről nem tetetett.  
 Pedig jól láthaták az ország együtt üléséző atyjai, hogy Miletics és társai meztogatatlan bátorság és nyilt-sággal terjeszték a szláv propagandát, mely országunk integritása ellen van irányozva. Vakság, vagy gyávaság, vagy talán a magyar szlávok legyezgetni akarásából történt ezen gyökres hiba, egyformán elítélendő, mert ezek a kolomposai által örökös izgalomban tartott kifele gravitáló, és az anya nemzethez tökéletesen hitlenlé, sőt ellenségs indulatú tett nép, semmitfaj alkotmány semmiféle szab-d intézmény által ki nem elégíthető, ha annak nyújtása a magyar névvel jó-kapcsolatba. Gondoskodtak, és — fáj-dalom! — akadálytalanul gondoskodhat-tak elleneink arról, hogy ennek a nép-nek még a szláv gyerkőcöt se véve ki, vérebé csepegtessék, vagy hogy ugy szóljunk, az anyai tejjel, annak emlőiből szopják a magyarok iránti gyűlöletet.  
 Titkos postai közlekedést állíthattak, újonczokat szedhettek, és pénzbeli segítyt nyújthattak, egy velünk barát-ságos viszonyban lévő állam fellázadt alattvalói számára.

Arra egyáltalában nem lett volna szabad tekintettel lenni, hogy egy magyar figyelt dandárnak, a lázadás tö-zomszéd-ságban történő megjelenése, talán nemtetszésével foggott volna talál-kozni, valamely hosszú kardu hadna-gyocsokának, vagy épen Rodich vagy Mollinari uraknak, nem mert az állam épsége sérthetlensége legelső és legfőbb törvény tartozék lenni.  
 Már az omladina, vagy ha ugy tesz-sük, Miletics urék meggyökeresedett ha-talma előtt semmivé törpül a belügyér hirhédett tett erélye.  
 A távirati sürgönyökkel meg épen ugy vagyunk, hogy az alvídéken feladott távirügönyöket előbb Belgrádban ellen-gegyezik, s csak így küldik fel a magyar fővárosba. A panasz napról-napra meg-ül. Mennek a titkos jellegű sürgönyök betiltására a rendeletek, de azért a tá-vidarhivatalok a déli vidékeken, tény-leg még is csak a belgrádi kormány, vagy Miletics urék által állanak. Így áll ez a körülmény a többi hivatalokra néve is.  
 És a magyar kormány mindezeket télenül nézi, mert kezei meg vannak kötve. Természetes, hogy ily nyuzár körülmények közt az omladinsták csak-nem teljesen szabadkézzel dolgozhat-nak. És hogy semmi kétség se marad-jon fennszámunkra a féltl, hogy a há-boru romboló dühe hazánk földre is át-piántaltatni szándékoltatik, az orosz la-pok nem Törökország, hanem a magya-rok és osztráknakmetek ellen izgatnak.  
 „Elérkezett az idő — mondják — hogy magatokat a magyarok és osztrákok gyűlölt jármától megszabadítsátok.”  
 Egy tekintélyes orosz lap, nemcsak a dél szlávokat, de még a csehekét is fellármázza a magyarok és németek el-len, „kik a derék szlávokat mindentül-től megfosztják csak az adófizetést en-gedik meg nekik.” A helyzetet nagyon komolynak s annyira aggasztónak tart-juk, hogy egy pár kormánybiztosnak a helyszinére leküldése és egy pár rész-befogataása által a dolgok sorának jobbra fordítását nem remélhetjük. Azon bizo-nyos tényt, ne téveszszék el az illetők szemek elől, hogy a szláv, bármint természetü mozgalmak háta mögött a reánk magyarokra néve legfélelmesebb oroszok állanak mindenütt.

A jelen idők sokkal kedvezőbbek a szlávokra néve a 48-diknál, akkor se muszka rubelek nem szerepeltek, sem a kozákok támogatására, vagy valami jelentékeny török szláv segé-lyére sem gondolhattak, mégis fel lett jegyezve a történet lapjaira, az emléké-ben is rettenetes zental vérfürdő, a sz-tamási — alibunári szörnyű öldöklés. A szerbek 48 ki viselt dolgai, véresbütik-kel vannak történetünkben feljegyezve — írja a N. Z. — Mennyivel közelebb áll-unk most a vérpatakhoz!  
 „Mennyivel inkább vagyunk most fenyegetve, mikor a bizatás Európa leghatalmasabb államától jön s a dél szlávok máris talpon állanak! Tessék csak mindezt számba venni, s legyen nyugodt a ki lehet.”  
 Semmi kétség, hogy a ráczok a legelső jelle, melyet a protector adni fog, a déli részekben lakó védtelen ma-gyarok tömeges legyilkolásával fogják kezdni a véres drámát, mert attól őket

bábajos hatalmat gyakorol az egész társaság felett.  
 Natália ártatlanul intett.  
 — Persze, mindnyájan meghívják. Azt hiszem Dodó báró oda adná a Puncsot, ha szellemből egy szikrát bírna, valóban irigylésre méltó vagy.  
 Margit elfordult. Visszaterék a terembe, hova a többiek is követtek. Beszélgetve ál-do-gáltak össze-vissza, a férfiak dobányoztak, a három testvér vetélkedett, ki tud karikát fúni a szivar füstjéből. Ez sokakat felingatott. Ugy látszott Margitot is érdekli, vagy legalább tet-tette azt.  
 — Maga is nagy felhökbe futta a füstöt egy cigarettából.  
 Siegfried Drossen grófjal beszélgetett. Egy tekintetet vetett, mint egy vélelennül felé.  
 — Annyiszor panaszkodott az unalom el-len grófnő, gondolom most már biztosítva van az ellen?  
 De midőn Natália és Siegfriedről beszélt.  
 — Bizonyosan szokatlan egyén. Gyakran gondolkoztam új elemről a mi egyformasá-gunkban, s azt hiszem megtaláltuk.  
 Türelmetlenül válaszolt.  
 — Már téged is megbűvölt? Hiszen egész

számba vehető; mivel jegyeit nálunk senki el nem fogadja, ha pedig ércpénzzel kívánja a miénket magához váltítani ezt akárci is szíve-sen elfogadja. A kormány férfiak kölcsön ke-résése azért nem fogadható el mivel a bank hoz-szú időre alapja veszélyeztetése nélkül kölcsön-zéseket nem tehet s ezeket inkább bankurak-tól szokta eszközölni kivéve az esetet, ha a kölcsönt a nyereségből teljesítheti vagy oly ér-tékekből, melyeket bankjegyek nem képviselnek. Pénz nélkül való helyzetünkben arra nem is számíthatunk, hogy bankjegyekkel elárasztat-unk, sőt még kívánatos lenne ha jegyeit ér-tékhez képest a bank növelhetné. Az ércz alap-ra vonatkozólag egy jelles hazánkba számok-ban kimutatta, hogy a szomszéd banknak mid-őn kevesebb érczfedezete volt akkor a bank-jegyeknek volt mondhatni agiójuk; a mi bizo-nyosan a miatt történt, mivel még akkor köz-közben több érczpénz forogván a bank bevált-sókkal nem terhelhetett annyira, azt is kimu-tatta mikép 30 év elforgása alatt a monarchiá-nak a bank s állampapír jegyek elértéktele-nisége vagy disagio következtében 1670 millió forint vesztesége meg van, s ezen veszteség csak a mult évben 65 millió forintra tehető. Látna tudva tapasztalva mind azon fogyatkoz-ásokat, melyeket a fentebbi ismertetett önálló jegybank hiányában szenvedtünk s kiállottunk, maradt-e egyéb fenn számunkra minthogy an-ak felállításra létre hozására egyértelműen törekedjünk. Ha a szomszéd nemzeti bank szá-badalma 10 évre megkötöttet, ugyanannyi évre meg lesz köve jövőnkben, és nem tehetjük, hogy egy kedvezőbb éven át, létesíthessük és kérdés marad, hogy azon 10-ik év nem talál-e hasonló, vagy még kedvezőtlenebb helyzetben.  
 — A passivitás, melyet követünk, ter-mészetesen nem zárja ki a vártalan esetek-ki is vannak szemelve a hadcsapatok, melyek sürgés esetén el fognak indulni a határ őrsé-ge; és ezen csapatok alkalmisint oly pon-tokon fognak felállítani, a honnét könnyen, nagy idátarozás nélkül küldhetők a fejede-légsz natarához Hisz már hónapokkal ezelőtt beszéltek, hogy a déli vidéken szétszört hely-őrségek öt hadosztály van erre kiszemelve, de ezek nem mozgósítottak, hanem békélőben állanak. Ezen öt hadosztály hadiállabra állítva, ha csak a gyalogságot és osztály-tüzérséget számítjuk, tehát tekintetbe nem vesszük a lo-vasságot, tüzérséget, tartalék-tüzérséget és speciális fegyvernemeket — már is 75,000 ka-tonát tesz, a mi egyelőre bizonyosan elégsé-ges védelmi czélokra. Az esztendőig felállítandó fi-yelő hadtest élelemzéséről és egyéb szükség-leteiről ugylátszik, szintén gondoskodva van. Ha a szerb politika nyugtalanít is bennünket, költségeket egyelőre még se fog nekünk okozni.

— Oroszország és a magyarországi szerb izgatók. A „Zasztava” című lap az orosz „Golosz”-nak egy cikkét közli, melyben a szt.-pétervári kormányai szoros összekötte-tésben álló lap határozottan bevallja, hogy Oroszország a balkán felhízogt népeket el-bukni nem enged. A „Zaszt.” annak bebizo-nyításáról ugylátszik, szintén gondoskodva van. Ha a szerb politika nyugtalanít is bennünket, költségeket egyelőre még se fog nekünk okozni.

— Az új főispáni kinevezések a jövő hét valamelyik napján fognak közzétettni. Ugyanakkor jelennek meg a hivatalos lapban a közigazgatási törvények végrehajtására vo-natkozó belügyminiszteri rendeleteket is.

**A tüntetés.**  
 Ne rettenjen meg a t. olvasó; nem Szent iványi éneket szándékoznak írni. Nagyon rövid leszünk.  
 Sutyomban és a titkoszerűség leple alatt tegnapelőtt délután 4 órára, a szabadelvűpárt bizottsági gyűlést hívott egybe, a városbáza nagytanácssteremben, határozandó élok és halot-tak felett; amde hogy a gyűlésnek már akkor vége nem lett, mikor kezdődött: oka abban keresendő, hogy a gyűlésre meg is jelentek.

hídeg előkelő forma hangot elhagyta volna. Vannak emberek, a kik azt nem tudják el-hagyni. Siegfried neveltetésének és szokásnak tulajdonítá. A beszélgetés lebilincselte őt. Na-tália grófnő értett hozzá, hogy ezen hangot, mely a társalgás melegségét gyakran kizárja, előre letegyje. A nők ezt könnyebben teszik.  
 Rólf gróf egyike volt azon keveseknek, a kik a szomszédok jószágain és a fővároson kívül sokat jártak és tanultak, ő sokat járt a világban, érdeklődött oly dolgok iránt is, mely-lyek helyzetétől távol voltak, s nem ösmerte születésének kiváltásogos egyedüli jogát. A va-lódi főurat lehetett ösmerni a grófnán, a ki a benső őréséget nem takarja el külső fény-nyel.  
 Mint barátok váltak el, midőn a társa-ság eloszlott. Egyik a másik után bucsuzott.  
 Ha Siegfried minden bizonyítgatásnak és kézzorsításnak hitelt akart adni, akkor ma-este egy tucazt barátalt gazdagabb lett, s csak azért, mert egy vadlovat megszelídített, a mire ügyessége, talán a véletlen segítette.  
 — Az ember barátjait a legkülönösebb módon szerzi — gondoló mosolyogva.  
 A fagatok tova robotgattak a holdvilágította nyári estő, a lovasok felültek lovakra és el-

hátvalaként csend lett az udvarban. Csak Udó és Odó báró keresgettek kutyáikkal együtt, mert Bodó báró eltűnt s vele együtt Puncs is.  
 — Csak Puncs volna itt legalább, mondá Udó báró, de minden keresés haszatalon volt. Péternek az elővezetett lovát visszakellett vezetnie, a két testvér szorosmuon távozott s velők együtt „Sör” és „Snapsz”.  
 — Először történni, hogy nem hármán lovagolunk be Warsowba, mondá Odó fejcsó-valva. S aztán nem lehetett hallani lovak do-bogását.  
 Siegfried grndolotokba merülve állott, a pajkosság, mely az előbb felbért benne, el-csendesedett. Henning gróf jó éjt kívánt, ki kérdezte lovaglasi tudományát, s háta lovait rendelkezésére bocsátotta. Siegfried zavartan felelt, s nem soká egyedül állott az udvarban. Szivarra gyújtott és a parkba ment.  
 — Még egy rövid ábrándos órát töltök el, mondá magában. A nappal a tiétek, de az éj az enyém.

— Az ember barátjait a legkülönösebb módon szerzi — gondoló mosolyogva.  
 A fagatok tova robotgattak a holdvilágította nyári estő, a lovasok felültek lovakra és el-

### A „DEBRECZEN” tárczája.

## Margit.

Regény egy kötetben.

Irta: **Telmann Konrad.**

(Folytatás.)

A három testvér, egyik a másik után meghívta, hogy látogassa meg őket mielebb Warsowban, Pálnitz báró megrázta kezét, és a bárónő — született Iogersleben — ugy ta-lálta, hogy tulajdonképen igen érdekes egyé-niség.  
 Siegfriednek már visszatért kedélye, mid-őn így szólította meg:  
 — Az valami ingerlő lehet, ha valaki költő, nemde Berkow ur? Istennem, hiszen nem lehet mindenki nemes ember, mi lenne akkor a világból.  
 — Igen bárónő, kell ilyen csodálatos szevűnek is lenni, — viszonzá meghajolva.

A bárónő — született Iogersleben — ke-gyesen mosolygott.  
 — Mily szelleműs ön, mennyire el tudja forgatni, valóban szerinti való, nagyon ka-czagói való. Önnek nagy örömet szerez a köl-tészet? Ha a szellem szárnyain felemelkedik, ha képzeltet a magasabb Sphárában leng, az valami kellemes lehet?  
 Még Amália bárónő is kellemesnek ta-lálta a fiatal embert.  
 — Már talán könyveket is adott ki, — mondá Margit-hoz. Ilyen fiatal ember, ez már aztán merészség. Hiszen csak akkor kellene költeményeket írni, ha az ember már érettebb. Hanem ez tehetőség, az észrevehető rajta, hogy nagy tehetőség.  
 Margit nem felelt, csak türelmetlenül rángatta vállát, midőn Drossen gróf hozzá lépve így szólott:  
 — Annyiszor panaszkodott az unalom el-len grófnő, gondolom most már biztosítva van az ellen?  
 De midőn Natália és Siegfriedről beszélt.  
 — Bizonyosan szokatlan egyén. Gyakran gondolkoztam új elemről a mi egyformasá-gunkban, s azt hiszem megtaláltuk.  
 Türelmetlenül válaszolt.  
 — Már téged is megbűvölt? Hiszen egész

számba vehető; mivel jegyeit nálunk senki el nem fogadja, ha pedig ércpénzzel kívánja a miénket magához váltítani ezt akárci is szíve-sen elfogadja. A kormány férfiak kölcsön ke-résése azért nem fogadható el mivel a bank hoz-szú időre alapja veszélyeztetése nélkül kölcsön-zéseket nem tehet s ezeket inkább bankurak-tól szokta eszközölni kivéve az esetet, ha a kölcsönt a nyereségből teljesítheti vagy oly ér-tékekből, melyeket bankjegyek nem képviselnek. Pénz nélkül való helyzetünkben arra nem is számíthatunk, hogy bankjegyekkel elárasztat-unk, sőt még kívánatos lenne ha jegyeit ér-tékhez képest a bank növelhetné. Az ércz alap-ra vonatkozólag egy jelles hazánkba számok-ban kimutatta, hogy a szomszéd banknak mid-őn kevesebb érczfedezete volt akkor a bank-jegyeknek volt mondhatni agiójuk; a mi bizo-nyosan a miatt történt, mivel még akkor köz-közben több érczpénz forogván a bank bevált-sókkal nem terhelhetett annyira, azt is kimu-tatta mikép 30 év elforgása alatt a monarchiá-nak a bank s állampapír jegyek elértéktele-nisége vagy disagio következtében 1670 millió forint vesztesége meg van, s ezen veszteség csak a mult évben 65 millió forintra tehető. Látna tudva tapasztalva mind azon fogyatkoz-ásokat, melyeket a fentebbi ismertetett önálló jegybank hiányában szenvedtünk s kiállottunk, maradt-e egyéb fenn számunkra minthogy an-ak felállításra létre hozására egyértelműen törekedjünk. Ha a szomszéd nemzeti bank szá-badalma 10 évre megkötöttet, ugyanannyi évre meg lesz köve jövőnkben, és nem tehetjük, hogy egy kedvezőbb éven át, létesíthessük és kérdés marad, hogy azon 10-ik év nem talál-e hasonló, vagy még kedvezőtlenebb helyzetben.  
 — A passivitás, melyet követünk, ter-mészetesen nem zárja ki a vártalan esetek-ki is vannak szemelve a hadcsapatok, melyek sürgés esetén el fognak indulni a határ őrsé-ge; és ezen csapatok alkalmisint oly pon-tokon fognak felállítani, a honnét könnyen, nagy idátarozás nélkül küldhetők a fejede-légsz natarához Hisz már hónapokkal ezelőtt beszéltek, hogy a déli vidéken szétszört hely-őrségek öt hadosztály van erre kiszemelve, de ezek nem mozgósítottak, hanem békélőben állanak. Ezen öt hadosztály hadiállabra állítva, ha csak a gyalogságot és osztály-tüzérséget számítjuk, tehát tekintetbe nem vesszük a lo-vasságot, tüzérséget, tartalék-tüzérséget és speciális fegyvernemeket — már is 75,000 ka-tonát tesz, a mi egyelőre bizonyosan elégsé-ges védelmi czélokra. Az esztendőig felállítandó fi-yelő hadtest élelemzéséről és egyéb szükség-leteiről ugylátszik, szintén gondoskodva van. Ha a szerb politika nyugtalanít is bennünket, költségeket egyelőre még se fog nekünk okozni.

— Az új főispáni kinevezések a jövő hét valamelyik napján fognak közzétettni. Ugyanakkor jelennek meg a hivatalos lapban a közigazgatási törvények végrehajtására vo-natkozó belügyminiszteri rendeleteket is.

hídeg előkelő forma hangot elhagyta volna. Vannak emberek, a kik azt nem tudják el-hagyni. Siegfried neveltetésének és szokásnak tulajdonítá. A beszélgetés lebilincselte őt. Na-tália grófnő értett hozzá, hogy ezen hangot, mely a társalgás melegségét gyakran kizárja, előre letegyje. A nők ezt könnyebben teszik.  
 Rólf gróf egyike volt azon keveseknek, a kik a szomszédok jószágain és a fővároson kívül sokat jártak és tanultak, ő sokat járt a világban, érdeklődött oly dolgok iránt is, mely-lyek helyzetétől távol voltak, s nem ösmerte születésének kiváltásogos egyedüli jogát. A va-lódi főurat lehetett ösmerni a grófnán, a ki a benső őréséget nem takarja el külső fény-nyel.  
 Mint barátok váltak el, midőn a társa-ság eloszlott. Egyik a másik után bucsuzott.  
 Ha Siegfried minden bizonyítgatásnak és kézzorsításnak hitelt akart adni, akkor ma-este egy tucazt barátalt gazdagabb lett, s csak azért, mert egy vadlovat megszelídített, a mire ügyessége, talán a véletlen segítette.  
 — Az ember barátjait a legkülönösebb módon szerzi — gondoló mosolyogva.  
 A fagatok tova robotgattak a holdvilágította nyári estő, a lovasok felültek lovakra és el-

hátvalaként csend lett az udvarban. Csak Udó és Odó báró keresgettek kutyáikkal együtt, mert Bodó báró eltűnt s vele együtt Puncs is.  
 — Csak Puncs volna itt legalább, mondá Udó báró, de minden keresés haszatalon volt. Péternek az elővezetett lovát visszakellett vezetnie, a két testvér szorosmuon távozott s velők együtt „Sör” és „Snapsz”.  
 — Először történni, hogy nem hármán lovagolunk be Warsowba, mondá Odó fejcsó-valva. S aztán nem lehetett hallani lovak do-bogását.  
 Siegfried grndolotokba merülve állott, a pajkosság, mely az előbb felbért benne, el-csendesedett. Henning gróf jó éjt kívánt, ki kérdezte lovaglasi tudományát, s háta lovait rendelkezésére bocsátotta. Siegfried zavartan felelt, s nem soká egyedül állott az udvarban. Szivarra gyújtott és a parkba ment.  
 — Még egy rövid ábrándos órát töltök el, mondá magában. A nappal a tiétek, de az éj az enyém.

### A „DEBRECZEN” tárczája.

## Margit.

Regény egy kötetben.

Irta: **Telmann Konrad.**

(Folytatás.)

A három testvér, egyik a másik után meghívta, hogy látogassa meg őket mielebb Warsowban, Pálnitz báró megrázta kezét, és a bárónő — született Iogersleben — ugy ta-lálta, hogy tulajdonképen igen érdekes egyé-niség.  
 Siegfriednek már visszatért kedélye, mid-őn így szólította meg:  
 — Az valami ingerlő lehet, ha valaki költő, nemde Berkow ur? Istennem, hiszen nem lehet mindenki nemes ember, mi lenne akkor a világból.  
 — Igen bárónő, kell ilyen csodálatos szevűnek is lenni, — viszonzá meghajolva.

A bárónő — született Iogersleben — ke-gyesen mosolygott.  
 — Mily szelleműs ön, mennyire el tudja forgatni, valóban szerinti való, nagyon ka-czagói való. Önnek nagy örömet szerez a köl-tészet? Ha a szellem szárnyain felemelkedik, ha képzeltet a magasabb Sphárában leng, az valami kellemes lehet?  
 Még Amália bárónő is kellemesnek ta-lálta a fiatal embert.  
 — Már talán könyveket is adott ki, — mondá Margit-hoz. Ilyen fiatal ember, ez már aztán merészség. Hiszen csak akkor kellene költeményeket írni, ha az ember már érettebb. Hanem ez tehetőség, az észrevehető rajta, hogy nagy tehetőség.  
 Margit nem felelt, csak türelmetlenül rángatta vállát, midőn Drossen gróf hozzá lépve így szólott:  
 — Annyiszor panaszkodott az unalom el-len grófnő, gondolom most már biztosítva van az ellen?  
 De midőn Natália és Siegfriedről beszélt.  
 — Bizonyosan szokatlan egyén. Gyakran gondolkoztam új elemről a mi egyformasá-gunkban, s azt hiszem megtaláltuk.  
 Türelmetlenül válaszolt.  
 — Már téged is megbűvölt? Hiszen egész

számba vehető; mivel jegyeit nálunk senki el nem fogadja, ha pedig ércpénzzel kívánja a miénket magához váltítani ezt akárci is szíve-sen elfogadja. A kormány férfiak kölcsön ke-résése azért nem fogadható el mivel a bank hoz-szú időre alapja veszélyeztetése nélkül kölcsön-zéseket nem tehet s ezeket inkább bankurak-tól szokta eszközölni kivéve az esetet, ha a kölcsönt a nyereségből teljesítheti vagy oly ér-tékekből, melyeket bankjegyek nem képviselnek. Pénz nélkül való helyzetünkben arra nem is számíthatunk, hogy bankjegyekkel elárasztat-unk, sőt még kívánatos lenne ha jegyeit ér-tékhez képest a bank növelhetné. Az ércz alap-ra vonatkozólag egy jelles hazánkba számok-ban kimutatta, hogy a szomszéd banknak mid-őn kevesebb érczfedezete volt akkor a bank-jegyeknek volt mondhatni agiójuk; a mi bizo-nyosan a miatt történt, mivel még akkor köz-közben több érczpénz forogván a bank bevált-sókkal nem terhelhetett annyira, azt is kimu-tatta mikép 30 év elforgása alatt a monarchiá-nak a bank s állampapír jegyek elértéktele-nisége vagy disagio következtében 1670 millió forint vesztesége meg van, s ezen veszteség csak a mult évben 65 millió forintra tehető. Látna tudva tapasztalva mind azon fogyatkoz-ásokat, melyeket a fentebbi ismertetett önálló jegybank hiányában szenvedtünk s kiállottunk, maradt-e egyéb fenn számunkra minthogy an-ak felállításra létre hozására egyértelműen törekedjünk. Ha a szomszéd nemzeti bank szá-badalma 10 évre megkötöttet, ugyanannyi évre meg lesz köve jövőnkben, és nem tehetjük, hogy egy kedvezőbb éven át, létesíthessük és kérdés marad, hogy azon 10-ik év nem talál-e hasonló, vagy még kedvezőtlenebb helyzetben.  
 — A passivitás, melyet követünk, ter-mészetesen nem zárja ki a vártalan esetek-ki is vannak szemelve a hadcsapatok, melyek sürgés esetén el fognak indulni a határ őrsé-ge; és ezen csapatok alkalmisint oly pon-tokon fognak felállítani, a honnét könnyen, nagy idátarozás nélkül küldhetők a fejede-légsz natarához Hisz már hónapokkal ezelőtt beszéltek, hogy a déli vidéken szétszört hely-őrségek öt hadosztály van erre kiszemelve, de ezek nem mozgósítottak, hanem békélőben állanak. Ezen öt hadosztály hadiállabra állítva, ha csak a gyalogságot és osztály-tüzérséget számítjuk, tehát tekintetbe nem vesszük a lo-vasságot, tüzérséget, tartalék-tüzérséget és speciális fegyvernemeket — már is 75,000 ka-tonát tesz, a mi egyelőre bizonyosan elégsé-ges védelmi czélokra. Az esztendőig felállítandó fi-yelő hadtest élelemzéséről és egyéb szükség-leteiről ugylátszik, szintén gondoskodva van. Ha a szerb politika nyugtalanít is bennünket, költségeket egyelőre még se fog nekünk okozni.

— Az új főispáni kinevezések a jövő hét valamelyik napján fognak közzétettni. Ugyanakkor jelennek meg a hivatalos lapban a közigazgatási törvények végrehajtására vo-natkozó belügyminiszteri rendeleteket is.

hídeg előkelő forma hangot elhagyta volna. Vannak emberek, a kik azt nem tudják el-hagyni. Siegfried neveltetésének és szokásnak tulajdonítá. A beszélgetés lebilincselte őt. Na-tália grófnő értett hozzá, hogy ezen hangot, mely a társalgás melegségét gyakran kizárja, előre letegyje. A nők ezt könnyebben teszik.  
 Rólf gróf egyike volt azon keveseknek, a kik a szomszédok jószágain és a fővároson kívül sokat jártak és tanultak, ő sokat járt a világban, érdeklődött oly dolgok iránt is, mely-lyek helyzetétől távol voltak, s nem ösmerte születésének kiváltásogos egyedüli jogát. A va-lódi főurat lehetett ösmerni a grófnán, a ki a benső őréséget nem takarja el külső fény-nyel.  
 Mint barátok váltak el, midőn a társa-ság eloszlott. Egyik a másik után bucsuzott.  
 Ha Siegfried minden bizonyítgatásnak és kézzorsításnak hitelt akart adni, akkor ma-este egy tucazt barátalt gazdagabb lett, s csak azért, mert egy vadlovat megszelídített, a mire ügyessége, talán a véletlen segítette.  
 — Az ember barátjait a legkülönösebb módon szerzi — gondoló mosolyogva.  
 A fagatok tova robotgattak a holdvilágította nyári estő, a lovasok felültek lovakra és el-

hátvalaként csend lett az udvarban. Csak Udó és Odó báró keresgettek kutyáikkal együtt, mert Bodó báró eltűnt s vele együtt Puncs is.  
 — Csak Puncs volna itt legalább, mondá Udó báró, de minden keresés haszatalon volt. Péternek az elővezetett lovát visszakellett vezetnie, a két testvér szorosmuon távozott s velők együtt „Sör” és „Snapsz”.  
 — Először történni, hogy nem hármán lovagolunk be Warsowba, mondá Odó fejcsó-valva. S aztán nem lehetett hallani lovak do-bogását.  
 Siegfried grndolotokba merülve állott, a pajkosság, mely az előbb felbért benne, el-csendesedett. Henning gróf jó éjt kívánt, ki kérdezte lovaglasi tudományát, s háta lovait rendelkezésére bocsátotta. Siegfried zavartan felelt, s nem soká egyedül állott az udvarban. Szivarra gyújtott és a parkba ment.  
 — Még egy rövid ábrándos órát töltök el, mondá magában. A nappal a tiétek, de az éj az enyém.

értékes lova dögölt el. Bizo-  
 lóított ezennel bizonyítom, hogy  
 ezen város nagybortobágyi állat-  
 Mátyás ur egy pej herélt lova-  
 bób szátra terjedő fekélyes fel-  
 lábi is nagymérvben megvol-  
 ta belseiég is annyira betegvolt,  
 seége majdnem elveszett étvágya  
 szott tiznap alatt a nagyhorto-  
 rterüvizzel oly sikeresen meg-  
 szerint azon a seborradásokon  
 so, sem belsei betegség jelei nem  
 észterint az én ezelőtti nagyon  
 m jelenleg tökéletesen használ-  
 ak a másik sárga lovam melyen  
 helyes pattanás és hátulsó lábán  
 szömör volt a nagyhortobá-  
 viz használata által tökélete-  
 ult. Kelt Egyeken június hó 29.  
 nos egyek plebános. Alól írott  
 perint Dely Mátyás Debreczen  
 főbágyi állatorvos ur főtiszte-  
 os Egyek plebános urnak egy  
 mely nagymértékben bőrféreg  
 megrakva, s felgyógyulásához  
 meny volt, a nevezett állatorvos  
 bekvézelés által teljesen gyógy-  
 szelését június 29. 1876. Póka  
 talai kaszár.  
 nasiumi tulo, ki a szümidők  
 a szandások maradni ajánlja  
 adására. Bővebb értesítést  
 haszterta 1897. sz. a magától  
 el az udvarban jobbra.  
 Mihály-féle vendéglőt, melyet  
 óta Vodnyánszky Lajos birt  
 mai naptól kezdve ismét Ki-  
 pap György veszik át, s azt  
 ak.  
 ttt szerkesztőségünkben a deb-  
 rak erőténye. A tanulók ösz-  
 négy férfi s három nő ta-  
 nt. Mint az értesítvényből olvas-  
 táned szent. 1-ő napján reg-  
 gendők a beiratások aug. 29  
 nek Szászó Rezső sz. urnál  
 született.  
 Kalman és zenetársulat ma  
 a vendégülzenesestélyt ad-  
 ttt eredménye 1876. jun. 29-én.  
 se volt 1-ő. Dhat uvert: Fisc-  
 nagobb mely lövészeg egy drb.  
 ter Rezső a leg több körül 1  
 ert.  
 mos szerkesztő:  
 ZAI DÁNIEL.  
 yilttér.  
 esi hirdetés.  
 szőzere Máté Ferencz hely-  
 dolótól hírolag letöltött fü-  
 egy része, a helybeli tekinte-  
 szék 1911. v. sz. a vég-  
 3 július hó 3-ik s szűkség  
 zó napján, kezdve reggeli 8  
 áverés után azonnali kész-  
 ett el fog adati.  
 1876. június 23.  
 Abrahám László  
 hitelezői zargondnok.  
 legmagasabb  
 ZLÓ  
 zózet  
 ekul  
 gnyabb divatu női  
 rfi orálánczo-  
 ombokat, leg-  
 st-éteszközö-  
 késeket, vil-  
 s egész ezüst ét-  
 s milder más itt  
 a legújtanosabb  
 anyból készültek  
 ü közönséget ér-  
 üstöt a legmaga-  
 mindenféle ék-  
 dom s ugy hely-  
 legpontosabban  
 ettel:  
 szlő,  
 s Debreczenben.  
 ájában. 1876.

